

Αφού ξυπνήσεις το πρωί και προσευχηθείς αρκετή ώρα λέγοντας, Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με, το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφθείς είναι αυτό: το να νομίσης ότι βλέπεις τον εαυτό σου κλεισμένο μέσα σε ένα τόπο και στάδιο*, το οποίο δεν είναι άλλο, παρά η ίδια σου καρδιά και όλος ο εσωτερικός άνθρωπος· με αυτόν το νόμο, ότι όποιος εκεί δεν πολεμήσει, θα μένει για πάντα πεθαμένος· και μέσα σε αυτό φαντάσου πως βλέπεις μπροστά σου εκείνο τον εχθρό και εκείνη την κακή σου επιθυμία, την οποία αποφάσισες να πολεμήσεις και είσαι έτοιμος να πληγωθείς και να πεθάνεις, αρκεί μόνο να την νικήσεις. Και από μεν το δεξιό μέρος του σταδίου, πίστεψε πως βλέπεις τον νικηφόρο σου Αρχιστράτηγο, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό με την Παναγία του Μητέρα και με πολλά τάγματα Αγγέλων και Αγίων και μάλιστα τον Αρχάγγελο Μιχαήλ· και από την αριστερή πλευρά, ότι βλέπεις τον υπόγειο διάβολο με τους δικούς του δαίμονες, για να ξεσηκώσουν το πάθος εκείνο και την κακή επιθυμία καταπάνω σου, και να σε παρακινήσουν να εγκαταλείψεις τον πόλεμο και να υποταχθείς σε αυτό· φαντάσου και πως ακούς μία φωνή, σαν από τον φύλακά σου Άγγελο, να σου λέει τα εξής: - Εσύ σήμερα θα πολεμήσεις εναντίον αυτού του πάθους και των άλλων σου εχθρών· η καρδιά σου ας μη δειλιάσει πλήρως και αποφύγεις τον πόλεμον για τον φόβο ή άλλο περιορισμό με κανένα τρόπο· διότι ο Κύριος μας και Αρχιστράτηγός μας Ιησούς στέκεται εδώ περιτριγυρισμένος μαζί με όλους τους χιλιάρχους και εκατοντάρχους του, δηλαδή με όλα του τα δοξασμένα τάγματα, για να πολεμήσει όλους τους εχθρούς σου και να μη τους αφήσει να σε καταπιέσουν ή να σε νικήσουν. «Ο Κύριος θα πολεμήσει για σας» (Εξοδ. 14,14). Οπότε, στάσου σταθερός, βίασε τον εαυτό σου, υπόμεινε τον πόνο που θα θέλεις να αισθανθείς κάποια φορά, φώναζε πολλές φορές από τα σπλάγχνα της καρδιάς σου· «μη με παραδώσεις στη βουλιμία των εχθρών μου» (Ψαλμ. 26,18). Φώναζε τον Κύριό σου και την Παρθένο και όλους τους Αγίους και τις Αγίες· και θα νικήσεις οπωσδήποτε· γιατί λέει· «Σας γράφω νέοι μου για να σας βεβαιώσω ότι έχετε νικήσει τον πονηρό» (Ιωάν. α' 2,13). Και αν εσύ είσαι αδύνατος και κακομαθημένος, ενώ οι εχθροί σου είναι δυνατοί και πολλοί, πολύ περισσότερες είναι οι βοήθειες εκείνου που σε έπλασε και σε λύτρωσε και ασύγκριτα δυνατότερος είναι ο Θεός στον πόλεμον αυτόν, όπως γράφτηκε· «Ο Κύριός σου είναι κραταιός και δυνατός στον πόλεμο» (Ψαλμ. 23,8). Και περισσότερο πόθο έχει Αυτός για να σε σώσει, παρά αυτόν που έχει ο εχθρός για να σε καταστρέψει. Γι' αυτό πολέμα και μη βαρεθείς ποτέ σου τον κόπο. Γιατί από τον κόπο και από την βία και την δοκιμασία, που αισθάνεσαι για την συνήθεια που έδειξες στο κακό, γεννάται η νίκη και ο μεγάλος θησαυρός, με τον οποίο αγοράζεται η βασιλεία των ουρανών και ενώνεται η ψυχή για πάντα με το Θεό. Λοιπόν άρχισε στο όνομα του Θεού να πολεμάς με τα οχήματα της απιστίας στον εαυτό σου και της ελπίδας και του θάρρους στο Θεό σου, με την προσευχή και με την εκγύμνασι· μάλιστα δε με το όχημα της καρδιακής και νοερής προσευχής, το οποίο είναι το· Κύριε, Ιησού Χριστέ, όνομα τόσο φοβερό, που σαν μαχαίρι με δύο στόματα στρέφεται μέσα στη καρδιά, μασάει και κατακόβει τους δαίμονες και τα πάθη· γι' αυτό σχετικά είπε ο Ιωάννης της Κλίμακας. «Ιησού ονόματι, μαστιζε πολεμίους»· για το οποίο μιλάμε ξεχωριστά στο με' κεφάλαιο. Με αυτά, λέω, πολεμάει εκείνο τον εχθρό και εκείνο το πάθος και την κακή επιθυμία, που σε πολεμάει την οποία είσαι αποφασισμένος να νικήσεις με την σειρά, που σου είπα στο ιγ' κεφάλαιο· δηλαδή πότε με την αντίσταση, να τον πληγώνεις μέχρι θανάτου, πότε με το μίσος, πότε με τις πράξεις της αντίθετης αρετής· και έτσι, να κάνης πράγματα που αρέσουν στο Θεό σου, ο οποίος, με όλη την θριαμβεύουσα στον ουρανό

Εκκλησία στέκεται αόρατα και βλέπει τον πόλεμό σου· για τον οποίο πόλεμο, δεν πρέπει να λυπάσαι σκεπτόμενος, ότι αφενός μεν είναι η υποχρέωσις που έχουμε όλοι μας να δουλεύουμε και να αρέσουμε στο Θεό και αφετέρου η ανάγκη που έχουμε να πολεμάμε, καθώς σου είπα από πριν. Γιατί, αν εγκαταλείψουμε αυτόν τον πόλεμο, οπωσδήποτε θα θανατωθούμε. Έπειτα, και αν φύγεις προς στιγμή από τον κατά Θεόν αυτό πόλεμο σαν αποστάτης και παραδοθείς στο κόσμο και σε όλες τις καλοπεράσεις και αναπαύσεις της σάρκας, ύστερα όμως και με την πίεσή σου πάλι πρέπει να πολεμήσεις και με τόσες αντιθέσεις, που πολλές φορές να ιδρώνει το πρόσωπό σου και να καταπληγώνεται η καρδιά σου με θανατηφόρες λυποθυμίες. Πότε; Την ώρα των γηρατειών σου και του θανάτου σου. Όταν οι δαίμονες και όλα τα πάθη σου, πιθανόν να σε έχουν περικυκλώσει. Και τόσο να σε συντριψουν, που εσύ μη μπορώντας, ποιό πρώτα να πολεμήσεις, ΘΑ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΣ ΣΕ ΑΙΩΝΙΟ ΘΑΝΑΤΟ. Γι' αυτό, μη γίνεις τόσο ανόητος, αγαπητέ, που να θέλεις να πολεμάς τότε σε μία ώρα ασύμφορη αλλά σαν φρόνιμος, υπόμεινε τώρα την κούραση του πολέμου, για να νικήσεις, να στεφανωθείς και να ενωθείς με τον Θεό και εδώ και εκεί στη βασιλεία του την ουράνια. «Θυμήσου τον δημιουργό σου τις μέρες της νεότητός σου, πριν έλθουν οι μέρες οι κακές και φθάσουν τα χρόνια εκείνα που δεν θα έχεις δύναμη» (Εκκλ. 12,1).* Στάδιο λέγεται ο τόπος εκείνος μέσα στον οποίο γίνονται οι αθλητικοί αγώνες και ο πόλεμος.

απόσπασμα από το βιβλίο "ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ" Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου